

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

УЧАСНИКІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ВІДНОВЛЕННЯ, ОХОРОНА Й ЗБЕРЕЖЕННЯ
РОСЛИННОГО СВІТУ ЛІСІВ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ТЕХНОГЕННОГО НАВАНТАЖЕННЯ
ТА ЗМІН КЛІМАТУ»**

(15-16 жовтня 2019 року)

Київ - 2019

УДК 712.01

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ТЕРИТОРІЇ ПУЩА-ВОДИЦІ

О.В. Піхало, кандидат сільськогосподарських наук

А.О. Рибалко, студент магістратури¹¹

Н.Р. Ульяницька, студентка магістратури¹⁰

*Національний університет біоресурсів і природокористування
України (м. Київ)*

Пуща-Водиця – історична місцевість та кліматичний курорту у північно-західній частині Києва, в межах Оболонського району, який розташований переважно у сосновому лісі. Назву місцевість отримала від слова «пуща», тобто густий, непрохідний ліс, і невеличкої річки Водиці, яка вже не існує. Згідно з літописів, місцина відома з часів Кия, Щека і Хорива, з XI століття згадується як місце князівського полювання. Значну роль в розвитку дачного селища Пуща-Водиця зіграли в кінці XIX століття київські лікарі Яновський і Рубінштейн, за ініціативою яких у Пущі були побудовані перші санаторії. Посприяв створенню селища Пуща-Водиця і член Київської міської думи Чоколов, який в 1883 році виступив з пропозицією організувати дачну місцевість. Принцип самоврядування селища Пуща-Водиця нагадує устрій класичного «міста-саду». Чудові краєвиди в різні часи приваблювала багатьох відомих людей та вже через кілька років після початку будівництва дачного селища, було укладено угоду з правлінням Товариства міської залізниці про прокладання в Пущу-Водицю трамвайної лінії з Подолу. Згодом знаменита «лісова лінія» стала одним із символів цієї мальовничої частини Києва та центральним елементом поселення Пуще-Водиці: вздовж вулиці з коліями розташовувалися громадські будівлі та найбільш ошатні дачі (рис.).

Рисунок. Пуща-Водиця на карті Києва

¹¹ Науковий керівник – кандидат сільськогосподарських наук О.В. Піхало

На початку другого десятиліття ХХ століття, облаштування дачного селища в основному завершилося. Тут були побудовані, не тільки передбачені проектом, приватні будинки, а й створена необхідна інфраструктура. До того ж Пуща-Водиця швидко ставала визнаним курортом. Лихоліттям для поселення стали революційні роки, коли територія не раз ставала об'єктом розгулу бандитизму в силу своєї віддаленості від основної частини міста.

З часом Пуща-Водиця перетворилася на курорт у межах міста, де розташувалися понад двадцять лікувальних закладів, пансіонатів та дитячих таборів. У 2002-му Пуща-Водиця стала частиною території новоствореного Оболонського району та одним з найбільш популярних і улюблених місць відпочинку киян. Тут розташований каскад озер з піщаними пляжами, станції прокату човнів і катамаранів, упорядкований парк, знаменитий міст з альтанкою, кілька зон відпочинку, ресторани і санаторії, а також всі ті ж чудові природні пейзажі, які вражають в будь-яку пору року. Найбільш відвідуваним місцем є парк, площа якого становить 11,73 га. За територіальним розміщенням парк є міським, суспільного призначення та загального користування; за розмірами парк відноситься до малих; за функціональним призначенням – багатофункціональний; за містобудівельним значенням – парк міських районів; за ландшафтно-генетичною ознакою – парк на рівнині; за особливостями архітектурно-планувального рішення – парк пейзажного типу; за складом насаджень – парк з насаджень місцевої флори, хоча на об'єкті присутній інтродуковані види. Остання реконструкція проводилась у період з 2018 р по 2019 р, під час якої: проведена заміна дорожньо-стежкового покриття, зонування території, встановлені навігаційні вказівники, висаджено понад 200 дерев та 900 кущів. Парк є багатофункціональним, що дозволяє відвідувати його різним категоріям населення. Найбільшою «втратою» території є багато занедбаних будівель, які могли б символізувати та представляти цю місцевість, такою яка вона була десятки років тому. Враховуючи ретроспективний аналіз території Пуще-Водиці, варто звернути увагу на збереження існуючої флори. Оскільки, у складі насаджень переважає сосна звичайна та дуб звичайний, окремі екземпляри яких мають вік понад сто років.